

שו"ת היכל יצחק אה"ע א סימן יט ד"ה ועכשיו נשקול

אם יש לבית דין לגייר אשה לשם אישות, כשע"י הגיור ימעט היהודי החי עמה באיסורים.

ועכשיו נשקול את הצדדים: לפני הגירות, לדעת השו"ע יש כאן לא תתחתן דאורייתא, זונה לכהן דאורייתא ונשג"ז דרבנן וגם כרת מדברי קבלה וכו'. ולכשתגייר, אין כאן אלא איסור גיורת לכהן, ובזה הרי לדעת הראב"ד אין כאן מלקות מן התורה ממש אלא מ"מ מדברי קבלה וקיל מאיסור תורה, ולדעת הרמב"ם כיון שלא יסדרו להם קידושין אין כאן מלקות מן התורה. ומאיך גיסא לדעת התוספות אין כאן עכשיו זונה מן התורה, ואח"כ יהא איסור זונה דאורייתא. אבל כלפי זה הרי לדעת רש"י לא יהא כאן אלא איסור דרבנן וכנ"ל, ואף לדעת התוס' איסור לא תתחתן הרי הוא חמור כמו שאומר הרמב"ם ז"ל וגם כרת מדברי קבלה ובצירוף נרויח למעט את האיסור. ואעפ"י שכל החומר הוא שמוליד בן לעכו"ם, וכדברי רבינו ז"ל בהלכות אי"ב, ואלו מגדלים את הבנים ליהדות ומסתמא יגיירו אותם. אבל אין ליתן הדברים לשעורים, שאפילו אם יגדל הבן ליהדות עצם הפרצה הוא שהקפידה עליו תורה כ"כ וכנראה שיש בזה חומר בכל אופן כלפי איסור זונה לכהן וגם לא תתחתן וכו' שוה בכל ואיסור זונה וגיורת לכהן לא שוה בכל וקל משוה בכל, ועוד דמצטרפים אליהם הענינים של כרת דדברי קבלה ונשג"ז דרבנן וכנ"ל. וע"כ לכאורה הדעת נותנת שזה עדיף לגייר אותה ולמעט את האיסורים.